

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4431

гр. София, 16.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **5898** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от А. Л. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. Д. срещу Заповед № РВТ21-РД-09-89/13.04.2021 г. на кмета на СО-район В., с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район В., за настаняване на жалбоподателя И. в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Г. глава, [улица], ет.2, състоящо се от стая, кухня и сервизни помещения, с полезна площ от 42,88 кв.м.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед. Изложени са доводи за неправилност на оспорената заповед, без да се излагат конкретни мотиви относно искането за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Единствено посочва, че поради финансови затруднения не е заплатил никаква част от наемните вноски. Моли за отмяна на заповедта, както и за спиране на предварителното изпълнение.

Ответната страна, е взела становище по искането за спиране на производството, с което счита същото за неоснователно. Посочва, че искането не е мотивирано, а същото е бланкетно. Не са изложени никакви твърдения, че от предварителното изпълнение ще настъпят значително или трудно поправи последици. Моли за отхвърляне на искането за спиране.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район В., жалбоподателят А. Л. И., е настанен в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Г. глава, [улица], ет.2, състоящо се от стая, кухня и сервизни помещения, с полезна площ от 42,88 кв.м., като въз основа на заповедта е сключен договор за наем № РВТ16-ДГ66-24/14.06.2016 г.

Със Заповед № СОА19-РД61-14/02.04.2019 г. на кмета на СО е наредено да се продаде на А. Л. И. недвижим имот частна общинска собственост, представляващ втори етаж от двуетажна жилищна сграда, съставляваща самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1937.556.1.1, със застроена площ от 54,50 кв.м., находящ се в [населено място], ж.к Г. глава, [улица], ет.2.

С писма от 16.05.2018 г., 16.04.2019 г., 09.10.2019 г., 17.01.2020 г. и 22.02.2021 г., жалбоподателят е уведомяван, че дължи наемни вноски за повече от три месеца в различни размери.

Със Заповед № РВТ21-РД-09-89/13.04.2021 г. на кмета на СО-район В., на основание чл. 46, ал.2, вр. ал.1, т.1 ЗОС, вр. чл. 33, ал.1, т.8 от НРУУРОЖТСО е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, тъй като жалбоподателят не плаща наемната цена или консумативни разходи за повече от три месеца, както и не обитава общинското жилище за повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на жалбоподателя лично на 31.05.2021 г.

Жалбата е подадена на 10.06.2021 г.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване на жилището. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.65, ал.1 ЗОС, предвид доказателствата за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледано по същество, искането за спиране е неоснователно.

Заповедта на кмета на район "В." - СО е издадена на основание чл.46, ал.1, т.1 ЗОС и чл. 33, ал.1, т.8 от НРУУРОЖТСО, съгласно които разпоредби наемните правоотношения се прекратяват неплащане на наемната цена или консумативни разходи за период повече от три месеца, както и за необитаване на жилището за период повече от шест месеца. В ал.5 на чл. 46, законодателят е възприел, че защитата на обществения интерес налага изключване на суспензивния ефект на жалбата срещу заповедта по ал.2, като е предвидил, че обжалването ѝ не спира изпълнението, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал.5, изр.2-ро ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК. Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Следователно, за да бъде спряно предварителното

изпълнение жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Поради което, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорванията значителна или трудно поправима вреда.

Жалбоподателят не е мотивирал по никакъв начин искането си за спиране, като не е посочил дали за него ще настъпят вреди и какви ще бъдат те, за да може съда да прецени дали тези вреди са противопостаавими на обществения интерес, защитен с допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта. Към жалбата и не са представени доказателства, от които да се направи извод за настъпване на вредите, разписани в чл. 60, вр. чл. 166 АПК. От изложеното в жалбата, както и от доказателствата по делото не може да се установи дали това е жилището, в което жалбоподателят пребивава постоянно, или разполага и друго жилище, в което живее. Това е така, с оглед заявеното, че е пребивавал извън [населено място] в определен период от време, в [населено място], общ. Л.. А на посоченото място се установява, че е бил и настоящия му адрес и през друг период от време – 11.20215 г. – 01.2016 г. Не може да се направи извод и за евентуално влошено здравословно състояние на лицето, което да му пречи да извършва трудова дейност и съответно да реализира доходи, както и да не му позволява да се придвижва свободно.

Предвид изложеното, искането за спиране не е мотивирано по никакъв начин, а и същевременно не е подкрепено с никакви доказателства, от които съдът да направи извод за настъпване на значителна или трудно поправима вреда, за да се обоснове необходимост от дерогиране на законово въведеното предварително изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение и същото да бъде спряно от съда.

С оглед изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответната община.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Л. И. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РВТ21-РД-09-89/13.04.2021 г. на кмета на СО-район В., с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РВТ16-РД09-91/30.05.2016 г. на кмета на СО-район В., за настаняване на жалбоподателя И. в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Г. глава, [улица], ет.2

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.
След изпращане на съобщенията за постановеното определение до страните, делото да се докладва да предприемане на последващи процесуални действия.

СЪДИЯ: